

Voor jou doe
ik alles

Voor jou doe
ik alles

Kelly ter Velde

Schrijver: Kelly ter Velde

Coverontwerp: Kelly ter Velde

ISBN:

Uitgegeven via: mijnbestseller.nl

Print: Printforce, Alphen a/d Rijn

© Kelly ter Velde

1. Emily

Bij de tijd en het leven.

De mens berokkent zichzelf schade.

Behalve zij die geloven en goede daden doen.

Elkaar aanzetten tot rechtvaardigheid.

Elkaar manen tot geduld. Uit de Koran

2011

Het was een onaangename nacht. Het was al bijna twee uur.

Mijn zusje Emily, die pas veertien is, is nog steeds niet thuis gekomen.

Ik speel wat met de bladzijden van mijn boek praktische psychologie, waarover ik morgen een proefwerk heb, terwijl mijn moeder ijsberend door de kamer heen stamp.

Ik hoor hoe ze door de telefoon heen schreeuwt en mijn vader het verwijt maakt dat Emily steeds meer op hem begint te lijken met haar nachtelijke uitstapjes.

Ik hoor hoe de wanhoop doorklinkt in haar stem, en sluit mijn ogen.

Ik vraag mezelf af wat erger is. Je ouders iedere dag ruzie horen of zien maken, of het gevoel hebben dat je een moeder moet zijn voor je eigen moeder.

Mama is al depressief vanaf het moment dat papa de voordeur van ons huis voor de laatste keer achter zich dicht trok. Dat is nu zo'n vijf maanden geleden.

Ze gaat zo op in haar woedeaanval dat ze Emily niet eens heeft horen binnen komen.

Ze staart me aan met tranen in haar ogen. Haar onderlip trilt.

Emily en ik hebben altijd al een bijzondere band gehad, maar sinds de scheiding van papa en mama zijn we nog meer naar elkaar toegegroeid.

Ik wil op haar aflopen, maar mijn moeder is me voor. Ze smijt de telefoon op de eettafel neer.

Ze pakt Emily stevig bij haar arm beet en schreeuwt:

Waar was jij in godsnaam?!

Emily begint hevig te snikken. "Mam!" schreeuw ik.

Naar je kamer jij!

Laat me je voorlopig niet meer zien voordat ik je wat aandoe! gaat ze ongestoord verder.

Ze geeft Emily zo'n harde duw, dat ik haar maar amper op kan vangen voordat ze met haar hoofd tegen de deurpost aan zou knallen. Ik omarm haar en neem haar mee de trap op naar boven.

Ik fluister zachtjes "Laat haar maar, ze was zo bezorgd om je".

Terwijl mijn moeder nog doorraast in de woonkamer, sluit ik de slaapkamerdeur.

Emily laat zich huilend op haar bed vallen.

Ik neem haar in mijn armen en streel haar door haar mooie blonde krullen.

Terwijl ik een traan van haar wang veeg vraag ik:

"Waar was je nou toch lieverd? Ik maakte me dood ongerust."

Ze kijkt me aan en zegt

"Goed Sarah, ik zal het je vertellen, maar je mag het

nooit aan mama vertellen, of aan iemand anders. En nadat ik het verteld heb, wil ik graag alleen zijn”

Ik knik instemmend.

Ze gaat met haar rug tegen de muur zitten, trekt haar knieën op, en slaat haar armen eromheen.

Haar kin laat ze rusten op haar knie. Ze kijkt me niet aan als ze begint te vertellen.

Ik was bij een jongen.. begint ze zachtjes.

Ik heb geleerd om wijs mijn mond te houden als mijn zusje mij wat wilt vertellen,

dus doe ik dat ook. Al kost het me wel veel moeite.

Hij heet Savas. En ik ben hartstikke verliefd op hem.

Maar.. en haar ogen vullen zich weer met tranen.

Maar hij niet op mij. Vorige week nog, zei hij dat ik alles voor hem was.

En vandaag.. Ze kan haar zin niet afmaken.

Een waterval van tranen stroomt over haar wangen.

Lieverd, kom maar hier, zeg ik. En ik steek mijn armen weer naar haar uit.

Deze momenten koester ik, want op zulke momenten is ze even niet de opstandige puber

die alles beter weet, maar even mijn kleine zusje die mij nodig heeft.

Ik druk een dikke kus op haar voorhoofd en voordat ik mijn belofte na kom om haar met rust te laten, druk ik haar op het hart dat ik maar één kamerdeur bij haar vandaan ben mocht ze me nodig hebben.

Ik lig op bed en staar naar het plafond. Door de naam die ze heeft laten vallen kom ik maar niet in slaap. Met één woord, één naam, vijf letters heeft ze een bom laten val-